

Samen kerken.....

Eerbied.

Wij kunnen soms zo raar iets zeggen. En zonder dat we het bedoelen kunnen we mensen daarmee pijn doen. Maar er zijn ook mensen, die een teer gegeven met fijngevoeligheid en met grote eerbied kunnen omkleden. Zo las ik laatst een rouwkaart die mij trof. Er was een oudere mevrouw overleden, die het de laatste jaren niet allemaal meer goed had geweten. Dat kun je dan op alle mogelijke manieren zeggen. Je kunt er ook over zwijgen, alsof je je zou moeten schamen voor de lasten van de ouderdom van je vader of moeder. Die familie deed dat allerm minst en schreef: „De geest van moeder was de laatste jaren versluierd". Prachtig, en waarschijnlijk zo wáár! De geest was nog volop in haar aanwezig, maar het leek alsof er een sluier voor hing, waardoor die geest voor ons verborgen werd, maar voor die persoon zélf misschien wel niet. Zij bleven in ieder geval hun moeder respectvol als een volwaardig persoon erkennen, ook al zal het in de werkelijkheid van elke dag niet altijd even gemakkelijk geweest zijn. In die prachtige uitdrukking klinkt liefde door voor alles wat moeder zoveel jaren betekend heeft en dat niet ineens vergeten en weggeschoven werd, toen de ouderdom met gebreken kwam. Alleen liefde doet een mens door de sluier heen kijken naar de ziel van die mens, naar de moeder in haar, de lieve vrouw. Bekijken we elkaar eens met de ogen van liefde, dan zien we nog veel meer achter die sluier dan waarvan we ons zelf misschien niet eens bewust zijn.

Mijn diepste respect voor die mensen, die de taal van de liefde zo rijk laten zijn. Mogen ook wij die mensen zijn.

Zygfryd Nowara, parochievicaris van de parochies: Heilige Jacobus en Johannes de Goede Herder en de Heilige Geest.

info@raadvankerkenborne.nl

Website: www.raadvankerkenborne.nl

Facebook: raadvankerkenborne

Twitter: @RvKborne